

воръ, прѣди той да бже затворенъ. Другата часть отъ полка не направила това и пила отъ лошавата кладенчева вода. Между войниците, които пили отъ нездравата вода, избухнала тифусна епидемия, която взела много жертви. Между другата часть отъ полка не се появилъ ни единъ случай отъ епидемически характеръ.

Другъ подобенъ случай ни съобщава единъ австрийски офицеринъ лѣкаръ. Това се случило въ Мостаръ. За да се прѣдпази градътъ отъ липса на вода прѣзъ лѣтото, градското общинско управление се разпоредило, щото чешмитъ да се затварятъ нощемъ отъ 10 — 4 часа. Но тъй като войската излизала на учение прѣди 4 часа, то войниците напълвали манеркитъ си съ вода отъ рѣката, която течала край казармитъ, защото нѣмало отгдѣ да си взематъ вода. Понеже въ рѣката се втичали всички нечистотии отъ града, то войниците се поболѣли отъ тифусъ. Наистина, на войниците било забранено да пиятъ отъ тази вода, но тѣ не послушали и станали причина на болестъта.

Всѣка рѣчна вода, която тече прѣзъ обитаеми мѣста, би трѣбвало да се счита „като подозрително заражена“. „Подозрително“ казвамъ, защото не въ всички такива води се намиратъ тифозни бацили, но въ всѣки случай трѣбва да се има прѣдвидъ, че, който